

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

341.34

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Oroszországba készülő szegény emberek ebédje....

Forrás:

Magyarország

Bsp.

1922. 7/23

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Oroszországba készülő szegény emberek ebédje a Kistemplom-utcai baptista-kerületben

(A Magyarország tudósítójától.) Az oroszországi magyar hadifoglyok legnagyobb része már hazakerült, valamint a magyarországi orosz hadifoglyok óriási többsége is elhagyta már Magyarországot. Az oroszok közül azonban többen még mindig itt vannak, mert nem volt pénzük a hazautazásra. Összesen mintegy 120 emberről van szó, ezek között azonban csak 12 valódi orosz van, a többi oroszországi magyar hadifogoly, aki Oroszországban megnősült, majd hazajött és most vissza akar menni feleségéhez.

Ezek az emberek nyomorúságban tengődnek hónapok óta, a Keleti-pályaudvar körüli barakkokban és Kőbányán laknak. Kevesen törődnek velük, jóformán egyetlen támaszuk a budapesti józsefvárosi baptista-egyházközösség, amely állandóan segítyezte őket. A jószívű baptisták ma ebédre is meghívták a magyar-orosz társaságot a Kistemplom-utca 12. szám alatt levő termükbe.

Szomorú, teljesen lerongyolódott társaság gyűlt össze itt ma délben. Férfiak asszonyok, gyermekek. Hol vannak a délceg katonák, akik rengő léptekkel és gyönyörű uniformisban indultak a háborúba? Az eseményeknek milyen irtózatossá változta és a sorsnak milyen kegyetlen akarata korbácsolt rajtuk végig, míg ezek a délceg és felvirágozott katonák idáig jutottak...

Az irodában kérdezősködünk, ahol elmondják, hogy

minden embernek 2000 koronára volna szüksége Oroszországig,

azonban nincs pénzük és ha a baptisták nem gondoskodnának róluk, már régen éhenhaltak volna. Megkérdezzük az illető urat, — aki sehogyan sem akarta

megmondani a nevét, csak annyit mondott, hogy ő a baptista jótékonyági bizottság titkára — mért éppen a baptisták segítyezik az oroszokat, akik nem baptisták? Ezt a választ kaptuk:

— Mi sohasem nézzük a vallást, mi csak a szűkölködő jelebarátot keressük és azon akarunk segíteni. Nem is hozzuk nyilvánosságra jótékonykodásunkat, azt sem értem, hogy önök, hogyan értesültek a mai ebédről. Mi a legnagyobb titokban eszelekszünk.

A titkár még elmondja, hogy az orosz és magyar gyerekeket, akik már három hete ugyiszólván nem is mosakodtak, megfürösztötték és tiszta alsó- és felsőruhával látták el. Közben kimegyünk a kertbe, melynek árnyas fái alatt már terítik a hosszú asztalokat. Lesoványodott, szomorú emberek állodálnak az udvaron. Három volt oroszországi magyar hadifogoly a vezetőjük, Laukó István bányaamunkás, Mucsányi György kőfaragó és Bukovics Vilmos asztalos. Laukó elmondja, hogy nagyon szeretnének hazamenni, most menesztettek küldöttséget a külügyminisztériumba, hogy az osztrák kormánynál eszközölje ki számukra az átutazási engedélyt. A baptistáknak nagy hálával tartoznak, mert csak ezek segítenek najtuk, más senki sem törődik velük.

Beszéltünk két oroszral is. Az egyik Demencsó Ivánnak hívják, az ukrainai charkovból való, 28 éves, a 3. finn gyalogezredben szolgált, a foglalkozása cipész és 1915. március 5-én esett fogságunkba Máramarosziget mellett. A másikat Riska Fülöpnek hívják, földmives, 29 éves, a 27. orosz gyalogezredben szolgált és Körösmezőnél esett fogságba 1916. szeptember 21-én. Riska megnősült, Kisújszállásra való a felesége és vele szeretne hazamenni Oroszországba. Az oroszok mind folyékonyan beszélnek magyarul, alig ejtenek hibát. Mikor megkérdezzük, hogy jobb-e Oroszországban, Demencsó Iván így felel:

— Azt még nem tudni, hogy fordul sorja az em-

bernek...

Közben elkészül az ebéd, finom marhagulyás csipetkével és kenyér, amennyi tetszik. Ital, tiszta víz. A kövér szakácsné kipirultan forgolódik a tűzhely mellett. Arcán a tiszta lelkiismeret és a jócselekedett büszkesége ragyog, amint felénkfordul és kimutat az ebédváró éhes társaságra.

— Pedig az összes között csak egy baptista van, mégis főztünk nekik...

Benezünk a templomba is, amelynek komoly egyszerűsége és méltósága meglep. Semmi dísz az egész templomban, a falakat csak Jézus mondásai díszítik. Mikor megkérdezzük, hogy minden baptista-templom ilyen egyszerű-e, egy hosszuszakállu, szelidtetkintetű ember felel:

— Juhok vagyunk, csak akol kell...